

Розділ 5

«Дозвольте відрекомендуватися,
Моррісон!»

Четвертий урок розпочався рівно о 10:30. Клас саме збирався **занотувати** в зошит найдовші річки Європи, коли у двері постукали. Міс Корнфілд підвела очі.

— А ось і гості, — промовила вона та плеснула в долоні.

У двері постукали вдруге.

— Прошу! — гукнула вчителька.

Двері розчинилися.

Шурхаючи по облізлому паркету, до класу увійшов чоловік у м'якому капелюсі, сірому халаті та шкіряних чоботях. Він нагадав Бенні ілюстрацію з книжки, яку йому читала мати, коли

він був ще зовсім маленьким. Там ішлося про чоловіка, який жив у лісі, харчувався грибами та ягодами й розмовляв лише з вовками, які вешталися вночі навколо його хати.

— Дозвольте відрекомендуватися, Моррісон, — промовив чоловік та злегка вклонився. Клас захихотів. — Мортимер Моррісон, власник чарівної зоологічної крамниці, — прогугнявив гість.

Бенні примружив очі. Та він же знає цього чоловіка! Це ж той чудернацький тип, який сидів тоді за кермом барвистого автобуса!

— Містер Моррісон забезпечуватиме нас чарівними тваринами протягом цього шкільного року, — задоволено промовила міс Корнфілд.

— Що-о-о? — перепитала Анна-Лена.

— Чарівними тваринами! — терпляче повторила міс Корнфілд. — Він забезпечить нас чарівними тваринами!

— Що це означає? — гукнув Сілас. — Білими кроликами і таке інше?

— Як? Ми маємо вчитися чаклувати? — гикнув Макс.

Шокі стягнув плетену шапочку та кинув її через усю класну кімнату.

— Абракадабра! Шапко, перетворись на голуба! — вигукнув він.

Йо пирхнув.

— Чарівні тварини — такого просто не буває, — пробурмотів він та так невдало витягнув ноги вбік, що Шокі **зашпортався** через них, коли ніс шапочку назад.

Клас став на вуха.

Містер Моррісон стояв, трохи **ніяковіючи**, поруч із учителькою та м'яв руки.

Палець Гелени враз злетів догори.

— Це зовсім не сподобається панові директору, — дівчинка **обурено** хапала ротом повітря. Убрана в рожеву шовкову сукню, вона сиділа на краєчку стільця попереду, розкачуючись узад-уперед.

Міс Корнфілд підняла брови.

— Ти що, його десь тут бачиш? — запитала вона та обернулася навкруги. Шаль злетіла в повітря. — Директор на конгресі, люба моя. Так написано на дошці оголошень у вчительській кімнаті.

— Але ж... але... — затинаючись, промовила дівчина, — завтра пан Зігманн повернеться.

— Байдуже, що буде завтра, — холодно відповіла міс Корнфілд. — Містер Моррісон ушанував нас своїм візитом саме сьогодні. І він прийшов не один. Отже, сідайте та негайно починайте поводитися ввічливіше. Містер Моррісон?

- Добери до виділених слів близькі за змістом. Можливо, тобі знадобиться словник!

Занотувати

Ніяковіючи

Зашпортався

Обурено

Чоловік підняв голову.

— То що, нести?

Нести? Що це він має на увазі? Бенні спали на думку ті клітки та темні тіні, які він бачив у автобусі.

Пригадалися йому також мекання та гарчання, які звідти лунали. Це що ж, цей дивак притягне зараз пару кіз? Чи слона? Чи — і тут хлопчикові стало моторошно — отруйну змію?

Тим часом у класі стало трохи спокійніше.

Міс Корнфілд кивнула гостеві, містер Моррісон прочовгав до дверей, зник у коридорі та незабаром повернувся до класу із кліткою. У клітці сидів птах з білим животиком та довгим чорним хвостом. Пір'я лисніло синьо-фіолетовим та зеленим. Зітхнувши полегшено, але водночас трохи розчаровано, Бенні обм'якнув на своєму стільці. Це була сорока.

— Дозвольте відрекомендувати? — містер Моррісон зі стогоном нахилився та відчинив клітку. — Це — Пінкі, моя асистентка.

Пінкі вискочила з клітки, незграбно пролетіла по класній кімнаті та опустилася на праве плече містера Моррісона, хитаючи головою. Дітям здалося, що Пінкі також хоче привітатись із класом. Усі засміялися.

Наче здогадавшись, про що думав Бенні, учителька сказала:

— У чарівній зоологічній крамниці містера Моррісона є ще дуже багато тварин.

— Яких же? — поцікавилась Іда.

— Там знайдуться маленькі тварини, великі тварини, свійські тварини, екзотичні тварини, — почала загинати пальці міс Корнфілд.

— Зайці та кролики також? — перебила її Фінья. Міс Корнфілд кивнула.

— Ці також.

— І білі мишенята? — запитала Катінка.

— Звичайно.

— І пінгвіни є? — запитав Йо та, посміхаючись, озирнувся навкруги. Усі розсміялись.

— Аякже.

Шепіт прокотився класом.

— Круто! — вирвалось у Сіласа. — А можна нам крокодила? Для шкільного ставка?

— А поні? Можна поні, будь ласочка? — узялася благати Леонія, дівчинка із великою кількістю веснянок.

Міс Корнфілд похитала головою.

— Ви не зможете самі обирати собі тварин. Хто з вас отримає чарівну тварину, вирішуватиме я. І яка саме тварина це буде, також. Звичайно ж, після обговорення з містером Моррісоном.

У чоловіка в сірому халаті почервоніли вуха, і він знову вклонився. Пінкі також витягнула свою чорну голівку.

Авжеж! Бенні враз усвідомив, що ця сорока і є той самий синьо-фіолетовий птах, який пролітав повз їхнє вікно в перший день нового навчального року!

- Чому саме міс Корнфілд вирішуватиме, хто і яку тварину має отримати?